Tragická píseň zavalených trpaslíků

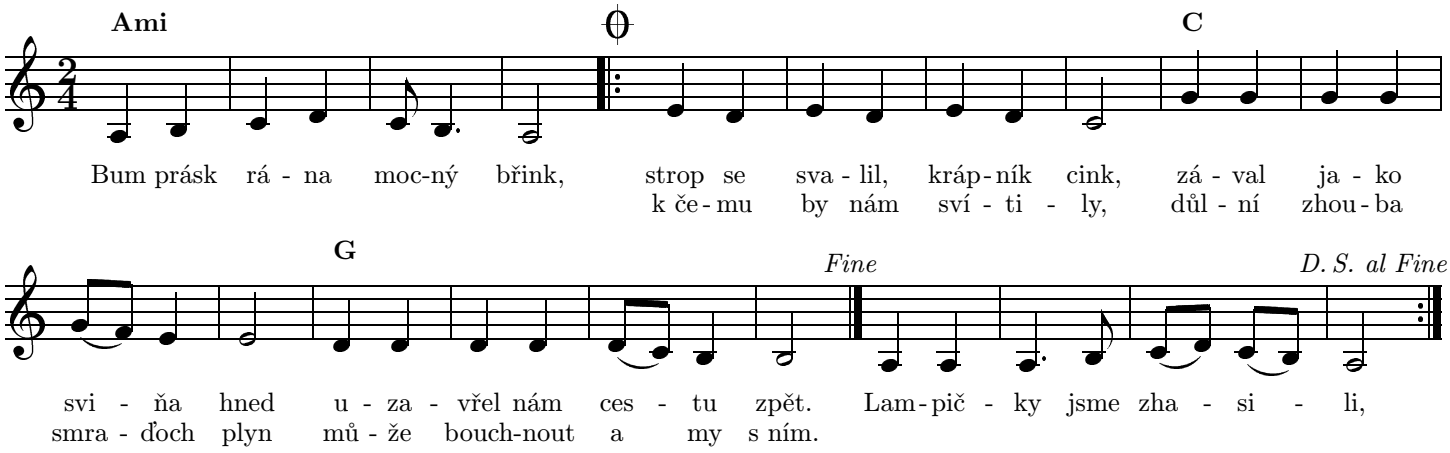

Bum prásk rána mocný břink,
strop se svalil, krápník cink,
zával jako sviňa hned
uzavřel nám cestu zpět.

Lampičky jsme zhasili,
k čemu by nám svítily,
důlní zhouba smraďoch plyn
může bouchnout a my s ním.

Nerad bych tu ve tmě ztvrd',
radši hledat v bitvě smrt,
s řevem na rtech, v tváři smích,
slyšet skřetů smrtný křik.

Rád bych spatřil v svitu svic,
ženy své lesk zřítelnic,
hladil něžně lásku svou,
její bradu šedivou.

Marné naše naděje,
větérek tu nevěje,
pohřbení jsme v temnotách,
začínám mít vážně strach.

Čas nám rychle ubývá,
jiný seděj u píva,
svalili se pod stoly,
zapomněli na štoly.

Balin/PB